Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35467
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

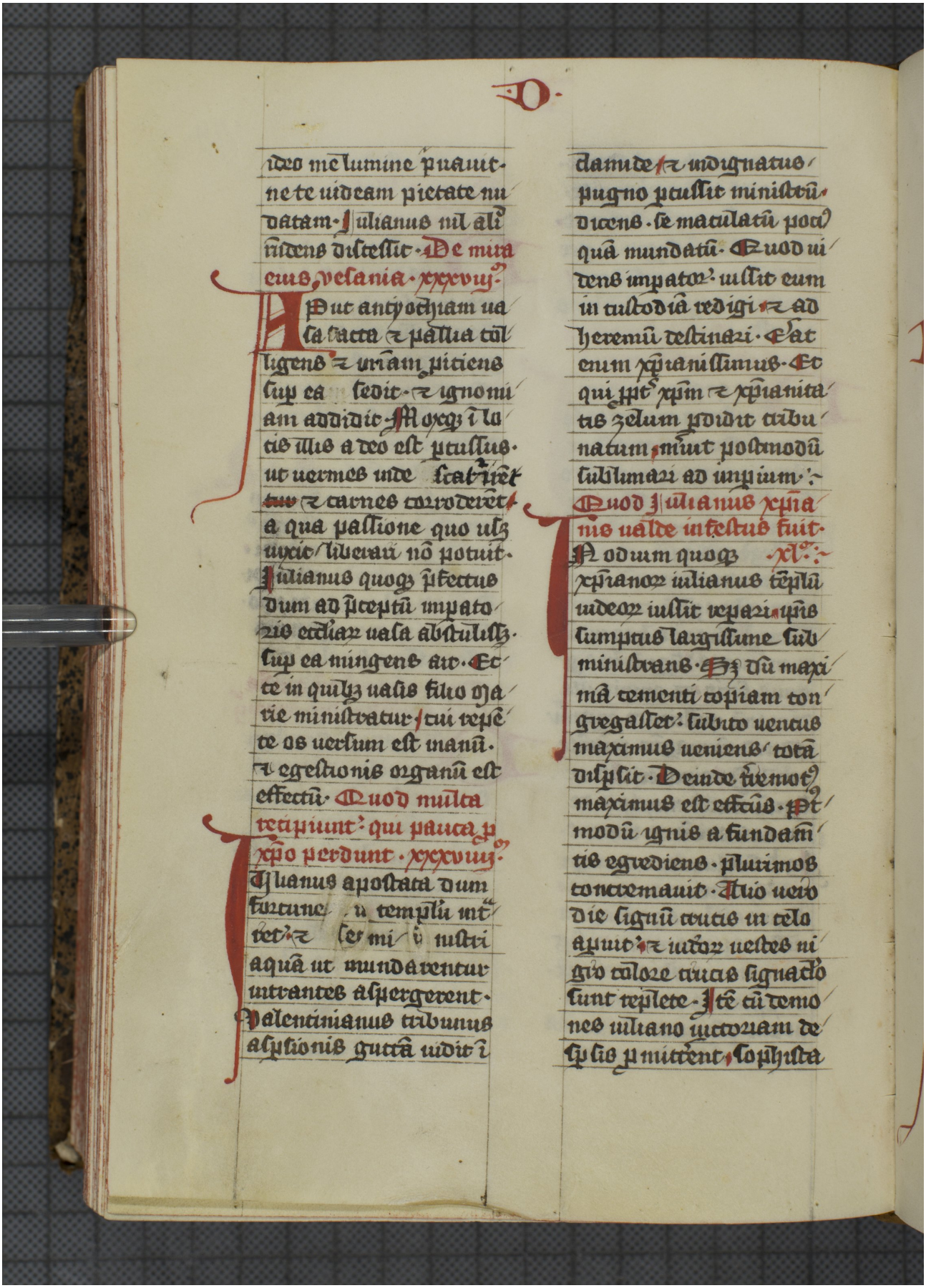

ideo me lumine p̃uauit ne te uideam pietate nudatam. Julianus nil alii ridens distrahit. De miraculis velania. xxxviij.

Dum antiochiam uasa sacra et pallia colligens et urnam pitiens sup ea sedit et ignominiam addidit. Mox ei lacis illis a deo est p̃cussus ut uermes inde scaturiret et carnes corroderet. a qua passione quo usq; uixit liberari nõ potuit. Julianus quoq; p̃fectus dum ad p̃ceptũ impatoris ecclesiar uasa abstulisset sup ea mingens ait. Ecce in quibus uasis filio ꝟgine ministratur. tui repete os uersum est manu. et egestionis organũ est effectũ. Quod multa rapiunt qui pauca p̃ xpo perdunt. xxxviij.

Julianus apostata dum fortune [illegible] templũ intrare. et [illegible] mi[illegible] ministri aquã ut mundarentur intrantes aspergerent. Valentinianus tribunus asytionis gutta uidit in clamide et indignatus pugno p̃cussit ministrũ dicens. se maculatũ pocius quã mundatũ. Quod uidens impator iussit eum in custodia redigi et ad heremũ destinari. Qui cum xpianissimus. Et qui ꝓpt xpm et xpianitatis zelum p̃didit tribunatum. mox postmodũ sublimari ad imperium.

Quod Julianus xpianis ualde infestus fuit. Modum quoq; xl.

xpianor iulianus tẹplũ iudeor iussit repari. ꝓpis sumptus largissime subministrans. Ex dũ maximã cementi copiam congregasset. subito uentus maximus ueniens tota dissipit. Deinde tremot maximus est factus. Postmodũ ignis a fundamentis egrediens. plurimos concremauit. Alio uero die signũ crucis in celo apuit et iudor uestes nigro colore crucis signaculo sunt replete. Et cũ temones iuliano uictoriam de ꝓsis p̃mittent. Sophista